

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. DUBNA 1888.

Adresa:
„Sokol Americký“, 402 E. 71st St.
New York.

Výklady ku tabulkám cvičebním.

Podává K. Štulík.

(Pokračování.)

Přemet letmo koná se dochmatem na ramena cvičence za koněm (sedlem) stojícího. Cvičící, jenž má přemet letmo vykonati, po důkladném odrazu na můstku místo na madla tomu, kdo za koněm stojí, na ramena dochmátne a přes něho přemet vykoná. Slabšímu cvičenci třeba, by ten, jenž za koněm stojí, rukama pomohl tělu při prohnutém kříži přenést, což nejlépe vykoná, když jej hned po odrazu v kyčlích uchopí a vzhůru jej tlačí, sám pak musí co možno pevně ve stoji výkročném státi.

Překot z prosta vykoná se nad koněm, aniž by ruce na madla dochmátly. Jest to cvičení vyžadující odvalu a snadno lze při něm k úrazu přijíti, proto zřídkka jest též prováděno (čehož není litovati; jest jiných cvičení dosti, jimiž prospěšněji lze se tužiti).

Překot vzporem zvolným zvedáním trupu. Z podporu v předu při pažích úplně napnutých trup vzhůru při vysazeném kříži zvolna zvedáme a teprve když trup svislou polohu přešel, kříž prohne, rukama od madel odrazíme (při pažích stále napnutých) a za koně do dřepu doskočíme.

Přemet jednoruč koná se dochmatem pouze jedné ruky.

H. Výdrže.

Setrváme-li v poloze význačné pro některý druh met, konáme výdrž.

Vznos*) v pr. Z podporu neb po odraze nohu pr. únožmo nad koně zve-

*) Vznos počítán jest do výdrži únožmo, ač pouze začátek pohybu děje se únožmo, poloha pak, v které setrváme na konec, jest přednožení, náleží tedy spíše do výdrži přednožmo.

dneme, pak tělo v levo stočivše aniž bychom madla pustili pr. nohou z unožení do přednoží přejdeme, levá noha zůstane v poloze svislé před koněm. (Pohyb nohy po odrazu na můstku do unožení a pak do přednožení jest nepřetržitým.)

Ostatní výdrže na koni na šir netřeba blíže vysvětlovati, tytéž vysvětleny již byly při cvičeních hrazdových r. 9. č. 5. str. 4.

Bradla.

Veškerá cvičení na bradlech provedlivá rozdělujeme na cvičení konaná z podporu a na cvičení, u nichž vycházíme z visu. Mimo toto rozdělení, jež týká se výše polohy těla cvičence, rozdělujeme ještě veškerá cvičení bradlová dle místa, kteréž na bradlech cvičící při neb na počátku cvičení zaujímá, a to na cvičení uvnitř bradel, na konci bradel a na cvičení z vnější strany bradel.

I. Cvičení v podporu uvnitř bradel.

A. Podpora a změny podporu.

Skok do vzporu (pokos). Ze stoje uvnitř bradel, při kterém žerdě po pravé i levé straně naši se nalézají, přejdeme v podřep a mírně zapažíme, pak nohama odrazivše tyto napneme, zároveň předpažíme rychle a žerdě rukama uchopivše ve vzpor přejdeme. Ve vzporu paže jsou napnuty, kříž prohnutý, hlava vztýčena. Ruce drží žerdě obemknuty.

Podpora o předloktí. Jsme v podporu o předloktí, když ruce i předloktí na žerdích spočívá, kdy nalzáme se v podporu.

Podpora o pažích. V podporu o pažích, paže po celé délce své spočívají na žerdích.

Podpora ležmo. Při podporu ležmo ruce i chodidla spočívají na žerdích, a to buď obě ruce neb pouze jedna, obě chodidla neb pouze jedno, chodidla buď před neb za rukama, každá ruka na jedné neb obě na jedné žerdí, podobně chodidla atd., z toho vznikají různé způsoby podporu ležmo.

Podpora ležmo mimo to děje se buď vzporem neb klikem, dle toho, jsou-li při něm paže napnuty neb skřeny.

Vzpor hmat obrácený. Při tomto vzporu jsou hřbety rukou na vnitřní straně bradel proti sobě obráceny, palce jsou na vnější straně žerdí, malíky míří v před.

Skok do rozporu. Rozpor líší se od obyčejného vzporu tím, že při rozporu jest jedna ruka před, druhá za tělem, místo aby jako u vzporu byly vedle těla. Dle toho skočí se do rozporu.

Vzpor pokos v zadu. Při něm držíme žerdě tak, že hřbety rukou na vnitřní straně žerdí proti sobě míří a palce v zad jsou obráceny, podobně jako ve vzporu hmatem obráceným, rozdíl je ten, že do hmatu obráceného přejdeme, když ruce z původní polohy otočíme palci do vnitř a v zad, do vzporu pokos v zadu přejdeme, když ruce otočíme palci vně a v zad a tak otočenýma rukama pak žerdě uchopíme.

Podpora ležmo o pažích v zadu (v předu) paže u těla. Paže majíce v připázení spočíváme jimi po celé délce na žerdích, zároveň chodidla též se o žerdě opírajíce, dle toho, dotýkají-li se paže svou zadní neb přední stranou žerdí, rozeznáváme podporu ležmo o pažích v zadu neb v předu.

(Pokračování.)

Porádek ve cvičirně jaký má být.

Napsal Jos. L. Voborský.

(Pokračování.)

Dále hlavní věcí jest, aby si každý cvičenec zaopatřil cvičební oblek a sice takový, jaký sbor ten neb onen používá. Každá práce vyžaduje nějakého příhodného obleku, tedy i „práce sokolská“ žádá ku svému vykonávání oblek, který zhotoven jest tak, aby ve cvičení nevadil v jakémkoli spůsobu. Na to každý cvičenec má dbáti hned při začátku vstoupení do cvičirny, aby si zaopatřil oblek cvičební, aby byl Sokolem skutečným, který plní vše náležitě, co jméno Sokol vyznamenává. Mnohdy vidáme ve cvičirnách, že někteří cvičenci jsou u náčiní v obyčejném obleku, pouze kabát si odloží a tak cvičí. V obleku takovém jest nevolno a cvičenec záhy se unaví. Jak může volně cvičiti, když má na nohou boty, neb kšandy a těsně upjat jest vestou? A pak jak to vypadá v řadách, když cvičenci různí se takto v obleku svém! Ovšem případy takovéto nestávají se u Sokolů, kteří již delší dobu cvičí, nýbrž jen u nováčků, kteří cvičení počínají navštěvovati, ale i ti záhy připraví si cvičební oblek. Jest radost podívati se na šik nebo na řady, kde mají cvičenci stejné košile, stejné kalhoty, stejný pás a stejné střevíce. Tu jest každému zřejmo, že jim záleží na pořádku a kázni ve cvičirně, kde pak je také radost trávit blahé chvíle mezi bratry svými.

Každý cvičitel, jakmile obdržel od náčelníka rozvrh a látku cvičební, má ihned se svým družstvem odebrati se k určenému náradí. Pakli je třeba toto si připravit, požádá dva neb tři přední, aby náradí toto připravit mu pomohli a započne se cvičením. Ukáže výkon a pojmenuje jej rádně a vysvětlí, aby mu mohli všichni cvičenci porozumět, a pakli by jim byl ještě nejasný, má jim ho ukázati a vysvětliti znovu. Mnohý cvičitel ukáže výkon a ne vysvětlí ho napřed, až teprv, když ho cvičenci cvičí a jsou na náradí, tu stále pak opravuje, jak má držeti prohnutý kříž, hlavu vzhůru, vysadit trup atd., a namluví toho tolik, až cvičenci z toho jde hlava kolem. Tu nejen že to nic nespomůže, nýbrž ono to cvičence kazí, poněvadž každý koná ten neb onen výkon dle své možnosti, dle své síly, a takové opravování ho jen sráží a on s nechtí pak výkony provádí, poněvadž jest jist, že cvičitel naň bude stále mluvit. Tím ztrácí takový cvičitel lásku u svého družstva a cvičenci cvičí s nechtí a když se toho navolí, přestanou cvičit docela. Cvičitel má hledět udržovat družstvo mu svěřené v pořádku a nemá cvičencům dovolovati opouštěti řadu, leda by toho nutná potřeba vyžadovala. Může nechat cvičence mezi sebou se bavit, ale při tom nesmí dovolit, aby se bavili tak, aby to překáželo jiným. Cvičitel musí se svými svěřenci jednati mírně, bratrsky,

hezky jim vše mírně vyložit a mírně některého cvičence, jenž by něco činil, co by se přičilo pořádku, napomenout. Někteří cvičitelové myslí, když jsou cvičiteli, že už si mohou dovoliti všeho a ukazují to na sobě svým chováním, že jsou o mnoho více, než obyčejný cvičenec. To ovšem není jednání sokolské ani bratrské, neb si musíme myslit, že jsme si všichni rovni, a úřad, jež ten či onen zastává, má mu sloužit více k tomu, aby byl družstvu prospěšným než aby se mu stavěl, že je o mnoho víc. Takový cvičitel záhy pobude vážnosti i úcty před svým družstvem, i kdyby byl sebe lepším. Každý cvičitel musí být stále u náčiní a nemá nechat družstvo samo o sobě cvičit, poněvadž se mnohdy stává, že ten neb onen cvičenec dělá takový výkon, který má zapotřebí, aby cvičitel dával pozor, aby se mu nic nestalo, a proto musí bedlivě dávatí záchrana a dbáti toho, aby se nikomu z jeho družstva, za něž je zodpověden, nic nepříhodilo. Na záchrana musí hlavně cvičitel bráti ohled, neboť když cvičenec ví, že jest dobrá záchrana, již cvičí ten neb onen výkon s větší odvahou, s větší chutí — ale pakli jedenkrát s náčiní spadl a uhodil se nepozorností cvičitele, přestane s odvahou cvičit a stává se bojácným. Dále má každý cvičitel míti seznam všech svých cvičenců a zaznamenávatí si, jak cvičení navštěvují a pak náčelníkovi měsíčně to má oznámit, aby tento mohl podat svou zprávu.

Pro slabá družstva se mají bráti cvičitelové dokonali v každém ohledu, poněvadž jest nutno cvičit mladé cvičence svědomitě, aby skutečně to jejich tělesné soustavě bylo prospěšné. Dobrý cvičitel již ví zajisté, jaké výkony jim má ukazovati, aby se nepřemáhali, aneb aby si nějakými těžšími výkony neublížili. Obyčejně se mezi námi stává, že dáváme k slabším družstvům, totiž nováčkům, cvičitele méně vycvičeného a nezkušeného. To jest ta největší chyba, jakou děláme. Pakliže cvičitel sám důkladně výkon neprovede aneb ne vysvětlí, ztratí to družstvo již chuť ke cvičení, poněvadž ví, že se ničemu nenaučí, když cvičitel sám nic neumí. Dvakrát, třikrát navštíví cvičení, ale pak je to omrzí a oni přestanou cvičiti úplně. Naši dobří cvičitelové ostýchají se cvičiti slabá družstva a považují to za něco ponižujícího, takovéto družstvo cvičiti. Takový cvičitel myslí, když umí dobře cvičit, že by to bylo nehezké, aby cvičil nižší družstvo, a chce cvičit družstvo již pokročilejší. Takovýto předsudek má mezi našimi cvičiteli úplně vymizet, neb oni, co dobří cvičitelové musí vědět, že skutečně pro slabší družstvo je třeba dobrého cvičitele, ale oni se dle toho neřídí. Případy takovéto jsem poznal sám ve skutečnosti. Ono jest to obtížné sice cvičit nováčky, neb s nimi se „udře“ cvičitel až běda, ale dobrý cvičitel a svědomitý si z toho pra-

nic nedělá — jemu pouze záleží na tom, aby družstvo jemu svěřené skutečně se rádně sílilo a vykonává také úřad tento s pílí pravou. Konečně má každý cvičitel přísně dbáti toho, aby cvičenci v jeho družstvu mluvili mezi sebou česky, neb to špatně vyhlízí, když polovina jich mluví anglicky a polovina česky. Mnozí cvičenci, kteří jsou zvyklí venku mluvit stále anglicky, odvykají pomalu ve cvičirně anglicky mluvit a často mluví polovičatě, totiž něco řeknou česky a něco anglicky. Tak jsem na př. slyšel jednoho, když posunoval nohy u kozy výše, že na druhého zvolal: „Put it tam do tý díry!“ — Takovéto řeči nemá žádný cvičitel trpěti.

Hlavní vedení cvičirny má v povinnosti náčelník. Úřad tento jest velmi důležitý a pakli se má zastávati rádně a svědomitě, není to povinnost zrovna lehká. Náčelníkovi každému má ležeti na srdci to, aby cvičirna zdárně pokračovala a aby pořádek ve cvičirně byl ten nejvzornější, neb kde náčelník dbá své povinnosti pílň, tam cvičirna skutečně dělá pokroky. Mnozí bérnou úřad tento jen proto, aby se mohli ukazovati při pochodech s modrou stuhou okolo pasu a se „sokolkou“ na šňůře uvázanou a o ostatní nedbají nic — ve cvičirně nechávají to jak to samo běží. Ovšem při podobném počínání nemůžeme očekávatí, že bude cvičirna vedena pořádně, když náčelník málo dbá aneb vůbec ani dbáti nedovede. Pakli má náčelník vykonávatí povinnost svou náležitým spůsobem, musí všichni cvičenci dbáti pořádku a řídití se dle toho, co jim náčelník prikazuje, neb těžko by bylo náčelníkovi udržeti pořádek, když by pořádek sami cvičenci nedrželi. Náčelníkovi nemá nikdo ve cvičirně odporovat v jeho rozkazech, jak mnohdy se mezi některými stává, on má býti ode všech milován a tím jen udrží se pořádek náležitý. Neb když vidí náčelník všude příjemnou, bratrskou tvář, vykonává úřad svůj s radostí a beze všech obtíží, ale kde se mu kladou překážky u vykonávání povinnosti, tu ho všechno brzo omrzí a on stává se vlažným k úřadu tomu a konečně s tím „flekne“ a cvičirna takto mnohdy ztrácí dobrého a přičinlivého náčelníka. Provádíme-li nějaká prostoná neb pochodová cvičení, tu často pozorujeme, že někteří mají ten nepěkný zvyk, že když náčelník trochu pochybil, že hned ze šiku neb z řady ho již opravují, jak by to měl říci. Chybě jest každý člověk podroben, mnohdykrát chybí se náhodou a člověk za to nemůže, a proto zvyk tento by měl úplně vymizeti. Tím opravováním ztrácí pak náčelník všechnu chuť k dalšímu velení a cítí se jaksi ponížěn podobným opravováním. Ovšem, není to tak zlé, když se toho některý dopustí, ale k vůli dobrému pořádku nemá se něco podobného státi. Mnozí také myslí, že oni nemusí náčelníka poslechnout, že on není

o nic více než oni a proto také dle této své myšlenky se řídí. Ovšem, náčelník není nic více, než kterýkoli jiný Sokol, a myslím, že snad žádný nepokládá se za něco více než jiný — ale on má vedení cvičírny na starosti a on musí tedy úřad ten vykonávat. My všichni jsme si rovni, neděláme žádného rozdílu mezi sebou, ale proto přece musí se bráti na to zřetel, že pořádek musí být a ten pořádek že musí být někým zjednan. Náčelník nikdy nemá být hrubým ku cvičencům, neb dost jest příkladu, že vlídným jednáním se daleko víc pořídí než hrubianstvím. V přísnosti jeho má být tón jaksi bratrský a vlídný. Může být přísný, ale přísnost ta nemá býti vojenská, aby se řeklo „že se musí!“ Ostatně každý ví, proč cvičení navštěvuje, a proto také dle toho se řídí, aby totiž se choval tak, jak se na rádného Sokola sluší a patří.

Když jest čas k započetí cvičení, má náčelník oznámiti cvičitelům rozvrh a dáti jim látku, jakého druhu cvičení mají vybirati. Má si každý náčelník vypsati tabulku, na níž jest rozvrh náčiní a druhu cvičení, aby měl práci usnadněnou při střídání. Řekne pouze: Ty si vezmeš to a to, a ty zase to a to, a cvičitelové nemusí chodit stále tázati se ho, co mají teď za náčiní. Tabulka ta má býti sestavena pro tolik družstev, kolik jest jich ve cvičírně, a musí býti rozvrh tak spracován, aby se vystřídalo během času všechno náčiní u každého družstva a pak aby se žádné družstvo s druhým na stejném náčiní nesešlo. Já zde podávám kousek tabulky, jakým způsobem se asi má udělati a sice pouze pro jeden týden pro tři družstva:

Den	I. družstvo	II. družstvo	III. družstvo
Úterý	Hrazda (výmyky). Bradla. Kůň na šíř (mety úm.).	Kůň na šíř (mety odb.). Koza na dél. Hrazda.	Bradla (podp.). Hrazda. Koza na šíř.
Pátek	Koza na dél. Kruhy. Břemena.	Bradla. Skok do výše. Hrazda.	Kůň na dél. Bradla. Kůzle.

Abych zde vypsál celou tabulku na jeden měsíc, myslím, že toho není třeba, neb by to dalo mnoho práce br. pořadateli vysázeti podobnou tabulku a toto zajisté že úplně postačí. Ostatně podám v příštím čísle celý rozvrh vypsáný po pořádku, dle něhož si pak bude moci každý náčelník tabulku v rubrikách sestaviti. Tabulka taková může býti sestavena dle libosti náčelníka buď na jeden měsíc, dva atd. Ku každému druhu náčiní, jako na př. hrazda, ať připojí, jaký druh cvičení se má vzíti, jako na př.: výmyky, vzepření atd., jak na tabulce naznačeno jest.

(Dokončení.)

Běh o závod v American Institutu v New Yorku.

Jedním z nejoblíbenějších sportů Američanů jest běh o závod. Pořádají se zhusta ve větších městech, leč není ani

nejmenšího městečka ve Spoj. Státech, jež aspoň jednou do roka by svůj běh o závod nemělo. Závody ty jsou si velmi podobny, však přece snad mnohého bude zajímat popis jedněch takových závodů.

Na den 21. února t. r. ohlášeno počátek mezinárodního závodu v běhu v American Institutu v New Yorku. Šli jsme též s některými bratry jednoty new-yorské na závody se podívat.

Manager (říditel, správce, zde spíše podnikatel) T. H. Noonan, najal k závodu tomuto velkou budovu, zvanou American Institute, v níž pořádají se též hospodářské výstavy i představení cirkusová. Budova zaujímá délku celého „blocku“ (as 700 stop); jeden vchod nalezá se na II. Ave., druhý na III. Ave.; šířka obnáší as 150 stop. Tentokrát upravena pro závody jen asi polovice ohromné té budovy.

Vstoupili jsme širokým vchodem z III. Ave. Budova po straně oken nemá. Ta jsou ve střeše, jež nesena jest mohutnými, široko rozepnutými oblouky železnými. Vnitřek upraven byl podobně jako v cirkusu; sedadla táhla se stupňovitě zvyšována as v desíti řadách po obou stranách podélných. Uprostřed upravena dráha pro běhouny v podobě vejčité. Dráha měřila 8 stop šířky a dobře byla drtinami vysypána. Na jednu míli dvanáctkrát muselo se uběhnouti kolem. V kruhu nalezala se tribuna, na níž u dlouhého stolu sedělo 8 zapisovatelů, kteří každé uběhnuté kolo hlasitě oznamovali a znamenali. Každý ze zapisovatelů měl přiděleno několik běhounů, na něž musel pozor dávat dle čísel, které běhouni buď na prsou neb na zádech měli připevněna. Na protější stěně vyvěšena jména 12 běhounů, kteří nejvyšší počet mil uběhli; ku jmenům za každou míli přivěšena tabulka s číslicí oznamující, kolik mil ten který běhoun uběhl. — Naproti tribuně, po pravé straně, však již mezi diváky, v oddělení zvláště ohrazeném, nalezal se sbor hudebníků, jenž občas zahrál nějakou skladbu rychlého tempa.

Závod pořádán byl tentokrát způsobem, jež běhoun americký vyjadřuje slovy „go as you please“ (běh či chůze libovolná). Trval 24 hodin. Běh započal 21. února v 11 hodin večer a skončil v tutéž hodinu večer 22. února. K běhu přihlásilo se 46 závodníků, z nichž každý složitě musel \$10.00, než k závodu byl připuštěn. Když my k závodům jsme přišli (v 10. h. ráno, 22. února), mnozí ze závodníků již byli odstoupili. Běhalo jich ještě pouze asi 16. Na některých patrně bylo znáti ochablost a umdlení. Někteří běželi, jiní šli krokem dlouhým, jiní zase krátkým; všichni došlapovali na celé šlápě. Jakmile však hudba spustila, všichni dali se do běhu, v němž vytrvali někteří tak dlouho, jak hudba hrála, jiní, umdlení, v brzkou k chůzi se vrátili. Na některé až oškli-

vo bylo se podívat, jak bídne se vlékli, všelijak našlapující a tělu hovíce. Zvláště jeden mladík, jmenem Curren, trapný dojem činil na diváka. Bylo patrné, že chůze působí mu již velké bolesti, však přede neustále šoural se kolem s tváří zsinalou, tělem nahrbeným a nohama podivně skroucenými. — Nejlepší dojem ještě činil starý jeden muž s vousem a vlasem silně prošedivělým, vysoký a velmi hubený. Jmenuje se Norman Taylor, přezdívali mu však Pie-eater (jedlík paštík), poněvadž prý skoro samými paštíkami se živí. Pochází ze státu Vermont. Vytrvalost jeho byla znamenitá. Od začátku závodu až do konce běhal stále mírným poklusem, aniž by na něm bylo znát unavení. Byl čtvrtý, uběhnuv 110 mil. První vítěz, Angličan Cartwright, uběhl 128 mil. Ten střídal běh s chůzí. Jakož při běhu činil dlouhé skoky, tak i při chůzi napínal se ku dlouhým krokům. Tvrdil o sobě, že v Anglii uběhl již 157 mil ve 24 hodinách, nemohl však ničím tvrzení své dokázat. Co až dosud známo a zjištěno, uběhl nejvíce Angličan Rowell ve 24 hodinách, uraziv 150 mil. Tvrzení Cartwrightovo zavedlo mnohé sportmany k značným sázkám, že on Rowella předčí.

Mezi během k některým běhounům přiskakovali na chvilku jich trainerové (cvičitelé) neb backerové (sportmani, kteří v dobré naději, že jich vyvolence zvítězí, za něj přístupné k závodu složili a náležitě jej vypravili), buď jim občerstvení podávající aneb rady udávající, jak by v běhu chovati se měli. Když běhoun cítil se příliš unaveným, neb když naň mdloby aneb křeče přicházely, zaběhl do satny, nalezající se těsně při dráze, kdež jej jeho známí omývali a nohy, hlavně pak lýtka, libem natírali, silně na svaly dlaněma tlačíce.

V poslední hodině závodu napínali běhouni veškerou sílu své, aby ještě co možno nejvíce uběhli. Obecenstvo, jehož sešlo se velké množství, bylo nanejvýš rozčleněno. Mnozí pokřikovali na běhouny, jež si oblíbili aneb na ně vsadili, k rychlejšímu běhu je pobízejíce. Muži výskajíce mávali klobouky, ženštiny metajíce na dráhu kytice mávaly šátky.

Vítězů bylo pět: Cartwright uběhl 128 mil, Day 122, Dillon 115, Taylor 110 a Noremac 104. Mezi ně rozdělena byla polovice hrubého příjmu, z níž první obdržel 45 procent (\$450), druhý 25 procent (\$250), třetí 15 procent (\$150), čtvrtý 10 procent (\$100) a pátý 5 procent (\$50).

Závodu účastnil se též br. J. Beneš, člen jednoty new-yorské. K polednímu však musel ustoupiti, poněvadž sužovaly jej velmi křeče v lýtkách. — Náhled náš o účastnění se Sokolů podobných představení podáváme na jiném místě.

Na nás působí podobné závody odporně, i musí tak působiti na každého, kdo má zdravý rozum a cit. Za několik dolarů prodávají tu běhouni své zdraví. Jeden z nich, dříve již zmíněný Curren, musel býti po závodech odvezen do nemocnice.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

... Vydává a rediguje Fr. Lier. ...

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

... Vychází 15. každého měsíce ...

NEW YORK, 15. DUBNA 1888.

Příští závody.

Za dva měsíce, v červnu, pořádány budou závody západního okrsku v St. Louis. — Závody jsou naším svátkem. Zde po dlouhé době sejdem se, abychom společně v bratrské lásce se utvrdili, sejdem se, abychom dokázali, že nezaháleli jsme, ale že hlavní úkol Sokolstva, tělocvik, dobře jsme pěstovali.

Aby závody se zdarem se potkaly, musí být přípravy k nim s náležitou pilí vykonány. Tentokrát, vyjímaje technickou část závodů, připadají hlavní práce přípravné statečné jednotě St.-Louiské, i doufáme pevně, že k uspokojení všech závodníků je vykoná. Především záleží na dobrém cvičišti a dobrém náradí, i aby všecko zřízeno bylo tak, by závody nebyly zdržovány.

Soudců po příkladu minulých závodů bude šest. Dříve k okrskovým závodům byli soudci tři, k hlavnímu šest. Nyní počet zdvojnásoben. S rozmnožením soudců souhlasily všechny jednoty až na dvě. Ty míní, že jest příliš velké vydání na soudce. Je pravda, že náklad jest dosti značný, však výhoda z rozmnožení soudců plynoucí obět tu převáží. Nepřispíváme do pokladny Nár. Jed. Sokolské proto, by kapitál se tu hromadil, nýbrž aby obrácen byl k věcem užitečným a prospěšným. Ostatně, že uznává se výhoda rozmnožení soudců, dokazuje nejlépe samo hlasování jednot, které velkou většinou rozmnožení sboru soudců schválily. — Povážíme-li, že závody v St. Louis mají být odbyty za jediný den, musíme přijíti k náhledu, že tři soudcové by nestačili. Závody pak samy získají na rozmanitosti, že cvičiti se bude moci aspoň ve dvou družstvech.

Výkony k závodům předešlý měsíc byly dány do tisku a jednotám rozeslány. Záleží nyní na závodnících, aby pilně cvičili, tak aby kterýkoli výkon vylosovaný byli s to dobře provést.

Co bychom činit neměli.

Posledním časem rozšíření došly dvě zprávy, o nichž zmíniti se chceme. — První byla, že br. J. Beneš, člen Těl. Jed. Sokol v New Yorku, účastnil se mezinárodního běhu o závod v American Insti-

tutu. Druhou podala „Svornost“: „V Národní síni na rohu Centre Ave. a 18. ulice dávala angl. společnost Harvey & Howard v sobotu divadelní představení, v kterémž vystoupili též Sokol Josef Kopecký a cvičící člen Česko-Amer. Sokola Bohumil Krejča. Sokolové naši drželi se na hrazdě znamenitě a za jejich velmi pěkné výkony odměňování byli hlučným potleskem.“

Je dobře, vystupují-li Sokolové u veřejnost, však nikoli způsobem tímto. Sokolové vždy mají míti na paměti účel sokolských sborů: pěstování tělocviku k vůli zdraví a rozšiřování jeho v nejširší vrstvy obecnstva. Jestli však bychom vystupování takovéto podporovali a ono se rozšířilo, muselo by v obecnstvu nevyhnutelně vzniknouti přesvědčení, že pěstujeme tělocvik proto, abychom vypěstovali komedianty a athlety. Pak sebe krásnější řeči nikoho by nepřesvědčily. Uškodili bychom dobré věci nesmírně. Proto podobných vystupování raději zanechme a dozvíme-li se o některém bratru, že měl by chuť podobně vystoupit, požádejme ho bratrsky, aby od úmyslu toho upustil. Nesmíme z tělocviku činiti řemeslo.

Nevíme, jaké pohnutky vedly bratry Kopeckýho a Krejču k vystoupení v divadle. Však o bratru Benešovi víme, že byl k závodu v běhu přemluven, i že zaň přístupné složeno bylo cizím člověkem. Br. Beneš hned při běhu litoval, že cizí rady uposlechl, a znechutilo se mu to tak, že od závodu upustil, ačkoli ještě vzdor křečím, jež jej tížily, choditi mohl, což dokázal tím, že sám domů došel a ještě odpoledne několik návštěv vykonal.

Doufáme, že Sokolové bratrskou radu naši uznají a ku prospěchu pravého sokolství podobné věci činit nebudou.

Slavnosti jubilejní.

Dvě nejsilnější jednoty chicagské, T. Jed. Sokol a Čes.-Am. Sokol pořádaly poslední dobou významné a pěkné slavnosti jubilejní. Tato slavila dvacátou ročníci svého založení 5. dubna, ona sedmnáctou 13. března. V nedostatku zpráv původních (na něž, jak známo, Sokolové jsou velmi skoupí) odkázání jsme na tamní časopis „Svornost“, z něhož trefně popisu obou slavností podáváme:

K slavnosti, jež zahájena byla náměstkem starosty, br. Pádeckým, dostavilo se as 120 Sokolů. Ze 12 zakládajících členů, již roku 1871 Těl. Jed. Sokol založili, byli slavnosti přítomni pouze dva, již při jednotě vytrvali, br. Pádecký a Němeček. Slavnostní řečník, br. F. B. Zdrůbek, redaktor „Svornosti“, vylíčil činnost jednoty, její snažení, boje a strasti. Připomenul, že dnes jednotě netřeba již tak velkých starostí, neboť čítá 131 členů, 64 žáků a jmění má na \$35.000 (v což zahrnuta budova), kdežto dluhů jest pouze \$8.900.

Po řeči, jež přijata s pochvalou, promluvil br. Štulík: „S radostí přispěchali jsme, abychom potěšili se nad tím, že T. J. S. stojí pevně v prospěch národnosti naší zde. Uvozujeme-li starost členů této jednoty, aby dosáhlo se úspěchu, musíme se diviti jich obětavosti! Tu naskytá se otázka, odkud tu lásku a obětavost čerpali — přiznáte, že byla to stará vlast. Národ náš znovu zrozen, kdy na světlo přišly dějiny naše Palackým, tak že z toho čerpají se síly proti zákeřnictvu, nepříteli odvěkému, z minulosti. My pak zde čerpáme z krásných vzpomínek na vlast svou, abychom zůstali věrnými syny její. Co Sokolové musíme též vzpomínat bratří za oceanem, jako svého vzoru. Víte, že Sokolové jsou prvním vojem v národním zápasu a to musí nám vždy na mysli býti, kde jedná se o čest národnosti naší v zemi této. Na místě ovšem jest též touha, přání, aby naši bratři v staré vlasti rozluštili úkol bohatýrů Tyrše a Fuegnera, aby podařilo se jim národ náš vyvésti na výši svobody. Dovolte, abych připil drahým bratřím Sokolům ve staré vlasti, ku kýženému výsledku ku statečnosti sokolské a k svobodě!“

Na to pronesli vhodné přípitky Sokolové Pádecký, Němeček, Nedoma, Poláček, Raizler. Sokol Jurka, za to maje, že třeba odměniti členy poctivě a zvláště pilně pracující, odevzdal Sok. Jindř. Hájkovi stříbrnou tabatěrku s nápisem do víčka vyrytým: „Sokolu a ochotníku J. Hájkovi, dne 13. března 1888.“ Týž, patrně dojat, vřele děkoval. Sokol Jurka připil nové vlasti naší a českému časopisectvu; na první přípitek odpovídalo hlučné, všeobecné „Na zdar!“, na druhý Sokol J. R. Jičínský, jakož Sokol H. Rudiš. Zábava po přípitech pěkně se rozproudila a ještě dlouho trvala do noci.

Slavnosti v „Čes.-Am. Sokole“ účastnilo se členstvo jmenovaného sboru v četném počtu se svými dámami jakož i Dívčí tělocvičný sbor, který vytknutý účel svůj tak věrně plní. Po deváté hodině zahájil nynější starosta Sokol J. Hladovec formálně slavnost a nynější tajemník Sokol V. Janeček přečetl protokol, psaný při zakládání sboru a sice dne 5. dubna roku 1868. Schůze tato zahájena byla předsedou Fr. Bedlánem, protokol jest psán Fr. Legrem. Když přečtena byla jména členů zakládajících, oznámil Sokol Hladovec, že ku sboru náleží již jenom tři členové, kteří s ostatními zaklad sboru položili, a sice Sokolové Fr. Kašpar, Ed. Uhlir a Šmolik. Přítomen byl prozatím Fr. Kašpar, který shromáždění představen, chápe se slova a líčí, s jakými svízely bylo začátečníkům zápasiti během oněch dvaceti roků; však nyní že již poměry se zlepšily. Cesta jest k další pouti upravena a vyslovuje naději, že nynější členstvo na vytknuté dráze dále kráčet bude.

Hudba zahrála „Hej Slované!“, načež představen slavnostní řečník Sokol J. V. Matějka. Řečník vzpomněl zakladatelů Sokolstva českého Fügnera a Tyrše, kteří sokolské práci životy své zasvětili, neboť věděli, že národu českému jest třeba lidu statného a nadšeného pro věc národní. Zakladatelům těmto náleží první místo mezi křísiteli národa českého. Úkol svůj též pochopil Česko-Americký Sokol a též věrně v šlépějích vyznačených za svým cílem kráčí. Řeč tato, jakož i Sokola Kašpara přijata od přítomných s nadšením.

Sokol starosta oznamuje, že nastává pro přítomné dámy volná debata. Slova chápe se sl. Rieglova, předsedkyně Sokolek, a zmiňuje se o založení a působení mladého sboru toho a doufá, že až zlomen bude předsudek, jaký proti tělocvikům dívčímu panuje, že i jejich sbor zmohutní; praví dále, že Sokolky Č.-A. S. vším právem hrdy býti mohou vystoupiti po boku tak statečného sboru. Paní Ledvinková vzpomíná let dívčích, kde přítomna byla slavnostnímu otevření síně Č.-A. S. a ukazuje na to, jak zamilovalo si obecnstvo to statečné junáctvo. Klade váhu na to, by vychovávány byly stále síly nové, by šiky prořídlé mohly stále býti vyplňovány.

Pí. Hladocová taktéž vzpomíná let minulých, kdy co dívka se zálibou navštěvovala zábavy sokolské, a jelikož ví, že v Sokolstvu vychovávají se mužové statní, mužové celí, mileráda do této školy mužnosti a statečnosti nyní posílá dívky své a vyzývá ostatní matky, by též dítkám vštěpovaly lásku k vznešené myšlence sokolské. Řeči všech odměňovány hlučnou pochvalou. Zahájena jest volná debata Sokolů a sice delší řeči Sok. Štulika, který zmiňoval se o významu, jaký pro nás sok. sbory mají, neb přičiňují se, by po letech ještě zvučela zde česká mluva a bila česká srdce. Několik vřelých slov promluvil též Sok. J. Churaň a vyvolán Sok. Ed. Uhlír; občan ten jen dvěma slovy omluvil se, že mu nelze řečniti, a slova ta učinila dojem hluboký. Víť každý, jaká rána postihla tohoto věrného pracovníka na národní roli vůbec a sokolské zvláště, že mu vyrvána z náruče byla věrná družka jeho života.

Sokol Kapsa ml. upozorňuje, by se věnovala hlavní pozornost cvičení žáků, a Sokol Fl. Holec doufá, že mladíci, kteří dnes ku sboru náleží, za 20 roků sejdou se opět k podobné významné slavnosti. Št. Bílek, jeden z nejstarších činných členů, též věnuje několik slov činnosti minulé, též i Sokolové Vavřínek, Bláha a Pugner. Tím debata uzavřena. Účetní Št. Bílek přečetl seznam nynějších členů a rozpravu končí starosta Sok. Hladovec vřelými slovy, klada hlavně důraz na to, by matky české vštěpovaly dětem svým v mládětvě srdce lásku k věci sokolské. — Nyní zasednuto za stoly a hbité naše Sokolky Sokolům i hostům přisluhovaly. První přípitek pronesl Sokol Píša.

Později přečten jest dopis od Plzeňsk. Sokola, v kterém blahopráno k slavnosti, jakož i dopis od Těl. Jed. Sokol, které přijaty byly s bouřlivým potleskem. Občan Pecka promluvil o působení žurnalistiky na ruch sokolský, připomenuv doby zakládání Sokolstva ve staré vlasti. — Sokol Čermák za Plzeňský Sokol připil oněm třem pionérům, kteří po dnes ještě vytrvali v práci sokolské, načež obě. Vaněk věnoval upřímnou vzpomínku Tyršovi co též jeden z jeho posluchačů a zmínil se o nešťastném jeho pádu; ku konci vyslovil naději, že zdejší sbory sokolské uzavrou jednou pevný svazek — že spojí se k společné práci, čímž by prospěly velice věci národní v zemi této. Na to rozproudila se volná zábava, stoly odklizeny a mladí i staří hned oetli se ve víru tanečním.

H l í d k a .

— Tělocvičné jednoty chicagské, Plzeňský Sokol, Česko-Am. Sokol a Čechie snížily vstupné se \$4.00 na \$2.00 z té příčiny, by usnadněn byl mladíkům a mužům nezámým přístup k jednotám sokolským.

— Listy z Čech přinesly zprávu, že výbor pro postavení pomníku Žižkova jmenoval „Ústřední jednotu Sokolů Amerických v New Yorku“ čestným členem pro značnější příspěvek, jež Sokolové američtí k tomu účelu složili. Jednoty podobného jména v New Yorku není. Má to být bezpochyby „Národní Jednota Sokolská ve Spojených Státech Severní Ameriky“, kteráž sestává ze 16 jednot sokolských v rozličných státech Unie. Pouze výkonný výbor Nár. Jednoty Sokolské nalezá se v New Yorku od r. 1886. Dříve měl sídlo v Chicagu. Sídlo výk. výboru ustanovuje se na sjezdech Nár. Jed. Sok., jež každé tři roky se odbývají.

— Upozorňujeme všechny jednoty na to, že zbývají pouze dva měsíce, během jichž mohou býti zaslány návrhy na opravy stanov ku sjezdu výkonnému výboru. Sjezd odbývá se v září, na tři měsíce před sjezdem mají se návrhy poslat výkonnému výboru a na dva měsíce před sjezdem mají být uveřejněny v Sokole Americkém. Je to zařízení dobré, neboť mohou všechny bratrské jednoty o návrzích jiných sborů pojednat a rozhodnout, jak vyslanci při tom či onom návrhu mají se zachovat. Tím způsobem nejlépe projeví se vůle mohutného celku.

— Těl. Jed. Sokol Budivoj v Detroit zvolila si pro tento rok následující úředníky: Frant. Kozák, starosta; Alois Stock, náměstek; Alois Dvořák, zapisovatel; Jos. Jileček, účetní; Václav Kos, pokladník; Alois Stock, náčelník; Franta Liška, jednatel. — Dopisy týkající se T. J. S. Budivoj buďtež zaslány na adresu: Franta Liška, 162 Watson St., Detroit, Mich.

— Společné cvičení jednot New-Yorské, Morrisanské a Dutch-Killské odbývati se bude dne 22. dubna v Morrisanii.

— Někteří Sokolové domnívají se, že musí provésti vůli svou stůj co stůj, třeba by většina náhled jich nesdílela. Neprovedou-li svou, tu mstí se způsobem všemožným těm, kteří se jim opřeli. — Máme ještě mnoho co dělat, než budeme takovými Sokoly, jak představovali si je Tyrš a Fügner.

— V sobotu 7. března odbýváno bylo v Omaze závodění cvičících členů Těl. Jed. Sokol o ceny. Obecenstvo slabě shromážděné bylo překvapeno — ne snad zdařilými výkony, ale malým počtem závodících členů. Čítalť četa pouze 7 členů. Někteří z výkonů byly zdařilé, ač v celku nepozorovali jsme žádný patrnější pokrok. Ceny obdrželi: první třídy: 1. J. Hofman, 2. F. Mertz, 3. J. Drozda; druhé třídy: 1. Vojtíšek, 2. V. Bartoš, 3. Pšenička. Po cvičení rozproudila se velmi příjemná zábava a vybraná společnost bavila se dlouho do noci. — „Pokr. Záp.“

O vlivu cvičení těla na celkový stav člověka.

V „Sokole“ pražsk. podává MUDr. Radim Krejčí.

(Dokončení.)

Du Bois Raymond vyjádřil se o náhledu Langenbeckové následovně:

„Dobře poznal Langenbeck rozdíl obou method cvičebních, švédské i Jahnovy, ale neuznává proto předce školu švédskou za dobrou, neboť nemůže cvičením jednotlivých svalů aneb skupin svalových docíliti ony harmonie pohybů uspořádaných, jak docíliti může cvičením složitějších pohybů.“

Myslím, že výrok tohoto muže jest úplně správný, a proto cvičení na náradí jest daleko záslužnější, nežli tělocvik švédský. Cvičení na hrazdě, bradlech, visuté hrazdě, kolovadlech, skoku přes kozu a koně mají v tomto ohledu značnou důležitost. —

Ale i cvičení volná, jako skok do dálky, do výšky a do hloubky jsou nemálo důležitá, poněvadž obsahují mnoho pohybů, které v harmonický celek spojeny býti musí. Cvičení s náradím pohyblivým (činkami a tyčemi) spíše prováděny jsou menším počtem svalů a jsou tedy dle švédského tělocviku — jednoduchá.

Avšak složené pohyby, ku př. úpolnické pohyby nohou spojené se skrčením a tržením paží, konány jsou již mnohými svaly a mohou býti již přechodem ku cvičením kombinovaným na náradí.

Nesmíme tedy zůstávati na stanovisku jednoduchých cvičení, nýbrž musíme pokračovati ku pohybům složitějším. Špatným ale také by bylo, abychom snad zúplna zanedbávali cvičení jednoduchá, jež jsou předce podkladem dalších složitých

pohybů. Zůstáváme-li pořádě při cvičeních jednoduchých, počíná se cvičenec při tom nuditi, a práce, která žáka nebaví, jest vždy pochybená. Na druhé straně nesmíme opět přeháněti ve cvičeních kombinovaných, ač schopnému a vycvičenému turnéru jest dovoleno, konati těžké kombinace, z nichž již jednotlivý díl jest sám značně složitým pohybem.

Přehnaným stupňováním složitých pohybů roztríšťuje se činnost svalstva a stává se, že cvičení neprospívá tělu, nýbrž spíše máji se onoho účelu, který se cvičení přikládá. Záležeti zde bude vždy na správném rozdělení cvičební látky a na cvičiteli, který dovede vybrati cvičení přiměřená pro své cvičence, by zdárného užítku jejich organismu přinášela.

Zprávy z Čech.

(Br. Kostlan), člen jednoty milvaucké, jenž účastenil se výpravy sokolské do Čech, dosud mešká ve staré vlasti, v Příbrami. Tamní jednota sokolská požádala jej, by na nějaký čas v úkol cvičitele se uvázal. Br. Kostlan slíbil jednotě působnost svou pro jarní měsíce.

(„Sokol plzeňský“) činí rozsáhlé přípravy k jubilejním slavnostem, jež z příčiny 25letého trvání svého v letě t. r. uspořádá. K jubileu svému vydá též Památník, podobný spisu „Za praporem sokolským“, jehož vrchní redakci převzal br. Schwarz Frant. — Táž jednota poslední dobou pracuje úsilovně k získání kapitálu, jímž umožněno by jí bylo postavení vlastní tělocvičny. Za tím účelem též ve valné hromadě 2. února zvýšeny měsíční příspěvky z 30 na 50 kr. měsíčně; od každého člena těch 20 kr. má být připsováno k fondu pro zřízení tělocvičny, a počítá se, že tímto způsobem získá se ročně 1000 zl. — Mimo to ještě jinými cestami se pracuje ku rychlému vzrůstání fondu. Tak na př. ze Šibřinek připsán k fondu výtěžek 600 zl., jednotliví členové dobrovolně k témuž účelu dary činí atd. I širší obecnost o podnik více se zajímá; denní hosté v hostinci „Filadelfii“ sebrali a odevzdali jednotě k fondu 600 zl.

(Kurs pro cvičitele sokolské a učitele) bude opět letošního roku v době prázdnin v Sokolu pražském zařízen.

(Kurs šermířský) hodlá k projevenému přání zařídit v dubnu a květnu t. r. cvičitelský sbor Sokola pražského pro cvičitele jednot sokolských z Prahy a předměstí. Vyučovati se bude vždy v úterý, ve čtvrtek a v sobotu večer.

(Nová jednota sokolská) zaražena v Dejvicích u Prahy.

(Zprávy literární.) Během měsíce března t. r. vydány budou péčí a prací cvičitelského sboru Sokola pražského k mnohostrannému přání znovu přehlednuté povely k cvičením pořadovým, jichž vy-

dání zejména v poslední době nezbytným se objevuje, nemá-li v sméru tom vzniknouti pravý zmatek. V dubnu vydány budou jako druhý svazek knihovny cvičitelů sokolských „cvičební večery na koni na šíř“, v květnu neb červnu obsáhlé dílko „cvičení prostná“ br. Fr. Kožíškem vypracovaná, 100 příkladů cvičebních večerů obsahující. Spis ten vydán bude jako třetí svazek knihovny cvičitelů sokolských a opatřen bude četnými ilustracemi. Bylo by žádoucí, aby jednoty sokolské horlivěji nežli až dosud podporovaly literaturu odbornou a opatřily sobě pro knihovny své aspoň nejdůležitější české spisy tělocvičné.

(Župa Havlíčkova) ustanovila své letošní veřejné cvičení na den 12. srpna do Kutné Hory, kdež jednota otvíráti bude dostavenou svoji tělocvičnu. Na druhý den ustanoven výlet do Žlebů a Golč. Jeníkova, by v těchto městech získáno bylo půdy pro založení Sokola.

DOPISY.

Cedar Rapids, 28. března 1888. — Málo, ba věru málo kdy zhlédneš nějaký dopis v „S. Am.“ o působení zdejšího Sokolstva. Ne snad že bychom byli nějací „fulpasové“, kterým pero jest věci naprosto neznámou; takovými prosím nejsme. Jest v našem středu dosti Sokolů, jejichž vzdělání školní úplně postačuje napsati nějaký ten dopis pro „Sok. Am.“, kdyby — inu kdyby nebylo té naší pohodlnosti, která Sokolstvu vždy záhubná jest. Pokusí se tedy o to má „malíčkosť“ s dokladem, že chci i na příště podávat zprávy o působení sboru našeho.

Již po čtyry roky pracovali někteří čelnější Sokolové o to, zdaž docílit by se dalo spojení dvou zde stávajících sokolských sborů v jeden celek. Věc šla velmi pomalu ku předu, a to časem pro velmi nepatrnou příčinu. Jest takřka obyčejem jak u nás v Cedar Rapids tak i jinde (na př. v Chicagu), že hájíme mnohdy věci nepatrné s velkou houževnatostí, kdežto na ty nehlavnější naše zásady úplně zapomínáme. Tak šlo to i při pracích o naše spojení. Nemohli jsme se živou mocí dohodnout, jaké jméno spojený tento sbor má nésti. Však tato překážka jest šťastně zažehnána a my splynuli v jeden sbor, jenž sice nemůže se pochubit velkou silou členstva, za to ale má ve svém středu muže, jimž věc sokolská skutečně na srdci leží. V čele sboru stojí na prvním místě o místní Sokolstvo velice zasloužilý Sokol Fr. Kouba, jenž v době kritické, kde mnozí „vynikající národovci“ opouštěli prapor Tyršův, přičiňoval se všemožně o zachování Sokolstva v Cedar Rapids. A to samé platí o starém sokolském „veteránu“ Jak. Zíkovi, jenž velkou nese zásluhu, že dva tyto sbory v jeden celek splynuly.

Sbor nese sice dlouhé jméno „Jednota Tyrš Cedar Rapids Sokol“, ale na jméno ani tolik nezáleží, jako aby sbor, jenž to jméno nese, přičiňoval se o rozkvět myšlenky sokolské. Starejme se, aby mládež česká přistupovala více do řad sokolských, neb jen mládeží naší zabezpečíme si trvání sborů sokolských.

Ku konci musím ještě podotknout, že na oslavu této události pořádali Sokolové dychánek, určený výhradně jenom pro členy sboru. Ač povětrnost byla takřka jedna z těch nejhorších, jakouž jsme v této zimní sezoně zažili, sešli se téměř všichni Sokolové k společnému se pobavení. Já sám, ač nejsem velký ctitel zábav, sebral jsem svoji

„sedmou svátost“ (která sice něco bručela, jako že nemám rozum v tomto počasí), a postupoval jsem proti burácejícímu severáku do Čtenářské síně. Že zábava byla vskutku sokolská, netřeba podotýkat. Po půl noci zavolał nás náčelník „Pepik Klimšů“ do řady, abychom se „producovali“ v prostocviku před našim krásným pohlavím. Ač jindy náš náčelník koná vše s tou největší obezřetností, volil tentokrát velmi nešťastně. Kam pak také s prostocvikem při takovém rozjaření a to hodně po půl noci. Zkrátka a dobře nešlo to. Velká výhoda byla v tom, že „publikum“ sestávalo větším dílem z našich drahých poloviček, které již ten chybný nebo vrávoravý krok nevezmu na tak velkou váhu. Vzdor tomu bavili jsme se vskutku znamenitě, po sokolsku. Však když již na obzoru počalo svítati, tu s povzdechem, že nic na světě netrvá věčně, nastoupili jsme cestu k domovu. — Věru, zábav takových měli bychom mít více.

Na zdar!

Karel Mojžíš.

Chicago, 2. dubna 1888. — Spolek Plz. Sokolek obnoven byl dne 23. října 1887 a v celku se přihlásilo asi 16 členkyň, jež si zvolily následující úřednice: Předs. L. Hanzlíkovou, místopředs. Ant. Pecivalovou, taj. B. Růžičkovou, pokl. K. Petřtylovou, účet. M. Brabencovou a jed. A. Růžičkovou. Ale co zmůže taková hrstka? A proto musíme hledět, by náš sbor zkvétal. Ale jak? To jest ta otázka. Když některé dívce řeknem, aby se k nám přidala, tu odpoví: „A proč bych se tam dala? Vždyť mi to nic dobrého nepřinese.“ — Zapomína, jak by jí to bylo užitečné na jejím zdraví. Neboť jak smutné jest to požívání, když člověk potká na ulici dívku celou shrbenou s hlavou k zemi sklopenou, jakoby hledala co neztratila. A jak krásné jest to potkati dívku těla přímého, statného s hlavou vztyčenou, kroku pružného. Tu mnohdy vida jí řekne: „To děvče jde jako na drátkách.“ — A jiný mu odpoví: „Jak pak ne, vždyť jest to Sokolka!“ —

Proto co nezmohly naše domluvy, to zmohlo veřejné cvičení, odbyvané dne 18. března pod vedením br. K. Štulíka. Neb když se objevily Sokolky, tu každý na ně pohlížel, jak zdravé a čile vypadaly, a leckterá dívka se hned rodučíc ptala: „Mohu se k nim taky dát?“ K čemuž ani bez rozmýšlení přisvědčili. Hned na to se nám přihlásilo 8 nových členkyň, tak že se nás čítá teď dohromady 24, a doufáme, že nás brzo zas víc bude.

Za Sbor Plz. Sokolek

B. Růžičkova, taj.,
391 Brown St., Chicago, Ill.

Chicago, 7. března 1888. *) — (Z Česko-Am. Sokola.) — V poslední schůzi byl jsem zvolen za stálého dopisovatele do časopisu „Sokol Am.“, tudíž neváhám podati zprávu o činnosti naší jednoty. Dne 11. února pořádali jsme druhý maskarní ples, který se také vydařil. Okolo půldeváté hodiny síň naše začala se plniti obecnstvem, tak že za malou chvíli nebylo ani místečka. Masek bylo víc než při prvním plesu. Zvláště se vyjímala bohyň hvězd s korunkou na hlavě, dále se líbily sněženky, lesní panna a jiné, kterých bylo velký počet. Z mužských masek líbily se zvláště lev a trestanec (bádlar). Síň byla přiměřeně dekorována a pořadající výbor, který byl tentýž, co při prvním maskarním plesu, staral se o nejlepší pořádek. Kolem 11. hodiny porota přikla ceny následujícím maskám: 1. damskou obdržela bohyň hvězd, sl. Bedlánova (granátový špendlík s náušnicemi); 2. obdržely sněženky, sl. M. Vlachova, sestry Ant. a Mar. Lukšova, pak sl. Honomichlova

*) Dopis tento odevzdán v Chicagu na poštu teprve 12. března, jak poštovním razítkem na obálce vyznačeno, a do New Yorku došel teprve 16. března, neboť vlaky zdrženy byly ohromnými závějeři, jež sněhová bouře na tratě navála. Nemohl být tedy v březnovém čísle uveřejněn.

a Krejčova (stříbrné lžičky), 3. obdržela lesní pan na sl. Mar. Smrčinova (operní kukátko). Z pánů obdrželi cenu: 1. lev, p. Kapsa (knoflíky k rukávům); 2. bádler (pěnovka na doutníky); 3. Indiáni (gramátový špendlík); 4. dráteník od Trenčina (řetěz k hodinkám). Na to spustila hudba Sokola F. Veselého do kola a tančilo se až do 6 hod. rano. Sbor náš může býti letos úplně spokojen s maskárními plesy, které jak náleží se vydařily, a též i s kalikovým.

Dne 26. února t. r. dávali jsme divadlo „Ortel smrti.“ Obecenstva dostavilo se hojně, tak že si naše byla takřka přeplněna. K tomuto představení dali jsme naši oponu a scenerie nově upravit, tak že nyní máme dvě opony nové. Na první oponě jest obraz představující Benátský přístav, na druhé oponě je hrad Orlík a po stranách kolem do kola jsou oznámky našich českých obchodníků. Opony tyto jsou zřízeny tak jako v anglických divadlech: vytáhnou se rovně nahoru. Dále máme nové scenerie, též krásné, jakýmiž se nemůže honosit žádné české jeviště v Chicagu. Sbor náš je nom děkovat může Sokolům Janu Vaňkovi, Em. Uhlířovi a Janečkovi, neboť těchto tří to byla namahavá práce, by naše jeviště přišlo, jak už dávno bylo třeba, do pořádku. — Co se provedení kusu týče, bylo celkem dobré, ano v jednotlivých úlohách i velmi uspokojující.

Naši cvičiči členové pilně se cvičí na okrskové veřejné cvičení. Jen Sokolové tužte se a nezapomeňte, že jste Sokoly českými.

Též i naše sestry Sokolky se začly pilně cvičit. Čím dál tím lépe to jde, jen by měly hledět na to, aby mezi sebe přivedly více Sokolek. Cvičení by šlo veseleji a kurážněji.

Pilné přípravy konáme k oslavě 20letého trvání Sokola Česko-Amerického, 5. dubna. Výbor už je zvolen: Sok. F. Kašpar, předseda; J. Hladovec, účetní; Štěp. Bílek a J. Hrudil, kteří se jak náleží o to postarají, aby tato slavnost dopadla skvěle. F. Krejčí.

New York, dne 8. dubna 1888. — Jsem velice potěšen, že i tentokrát mohu radostnou zprávu ze sboru našeho podati. Po dlouhou řadu let přemýšleli jsme, jakým způsobem asi mělo by se přikročiti k tomu, abychom v budoucnosti měli svoji vlastní tělocvičnu, která by v každém ohledu sboru našemu úplně vyhověla. Ačkoliv nyní dvě tělocvičny vydržujeme, přece ani jedna ani druhá nám nestačí, abychom přesně dle soustavy Tyršovy ve cvičení pokračovati mohli. Ba i pro pořadová cvičení jsou místnosti ty malé, tak že často je nucena řada se rozstoupiti pro překážky v místnostech a pro malou prostoru. Bohužel, dřívější návrhy pro vlastní tělocvičnu bývaly vždy odloženy až na dobu příznivější, a nyní, když pozenky úžasné rychle v ceně stoupají a poměry se spíše zhoršují, tu teprve vidíme, že dalšími ještě čekáním a ustavičným odkládáním bychom to nikdy nikam nepřivedli. V poslední schůzi jednáno bylo zcela vážně o základním fondu pro příští tělocvičnu naši a usnešeno bylo, aby z letošních Šibřinek čistý výtěžek (asi pátifetihásta) věnován byl co základní fond pro tělocvičnu, dále pak úroky z uložených peněz na Národní Budově, které sto dolarů ročně obnáší, by byly každoročně přiděleny k dříve jmenovanému fondu. Přidá-li se k tomu každoroční výtěžek ze Šibřinek příští pořádaných, tu v několika letech můžeme aspoň pozemek svůj si zakoupiti. Mimo toho zřizuje se dramatický odbor sboru našeho, který společnou agitací s celým sborem několik divadelních představení v příští sezoně zimní hrátí bude taktéž ve prospěch fondu stavebního. A jestli že každý člen nechá veškeré nenávisť a úsměšků proti tomuto odboru a každý jednotlivý úd prodáním několika divadelních vstupenek přispěje, tu i tímto způsobem po částkách větších výtěžky jistě z divadel k fondu přiděleny budou. Tim nejen příští naši tělocvičnu, ale i

nám všem společně k duševnímu vzdělání a k zúšlechtnění české dráhé řeči naši nápomocni budeme. Začátek jest tedy již učiněn, odložme veškeré předsudky, nenstávejme Sokolové na této vytknuté dráze, pracujme pro příští tělocvičnu naši nenavně. Vždyť každá velká věc vznikla z nepatrného počátku a tak i příští tělocvična naše může se v letech krátkých hrdě vypínati k obloze, pakli že každý z nás s mravenčí pilí a nezlomnou vytrvalostí věrně plnit bude povinnosti své. Jen chutě v před a skvělá budoucnost nás nemine.

Náš ciliý cvičitelský sbor usnesl se pořádati závody všech družstev, což jednotou naši schváleno bylo, a tu naskytuje se Sokolům příležitost opět vystoupiti. Jako soupeřové proti sobě státi budou Sokolci z hořejší cvičírny a Sokolové z cvičírny dolejší části města. Cvičeno bude na všem nářadí a mimo to může každý závodník vyniknout na cvičení mimořádném, jako jsou: šplhání, šerm, skok, zápas a pod. Závodnické toto cvičení má podati obecenstvu českému důkazy, že obě tělocvičny vynikají čím dál tím více nadějnými silami.

V letní době, když parno dostupuje v městě již velké míry, usnešeno jednotou naši uspořádati několikadenní výlet pro zábavu a občerstvení našich Sokolů do vzdálenějšího místa, kde Čechové usazeni jsou. Tu opět naskytne se nám příležitost pokochati se v krásné přírodě, tu opět několik dnů jen sami sobě žiti budeme. A že každý účastník tohoto výletu po mnoha letech rád vzpomínati sobě bude na výlet ten, jsem již z předu ujištěn. Necht přiblíži se všichni, komu poměry dovolují, na několikadenní výlet tento, neboť čím více nás bude, tím veselejší a v pravdě sokolský výlet nás těšiti bude. Na zdar! M. Kafka.

Chicago, 1. dubna 1888. — (Z Plzeňského Sokola.) — Veřejné cvičení žáků a žákyň, které jsme pořádati dne 18. března, jak jsem byl již dříve pravil, setkalo se s tím nejlepším zdarem. Cvičení bylo řízeno br. K. Štulíkem, společným našim cvičitelem, který dal si nezměrnou práci, jen aby cvičení bylo důstojné, a ono také skutečně bylo. Cvičilo se dohromady v 8 družstvech, a sice v pěti družstvech žáků, ve 2 družstvech žákyň a v 1 družstvu Plzeňské Sokolky; cvičení pak dokončil cvičitelský sbor náš. Cvičilo se na bradlech, koni na šíř, koze, skoky do dálky a prostoeviky; cvičitelský sbor cvičil na bradlech. První číslo bylo cvičení dřevět s dřevěnými činkami; cvičení to bylo bezvadně provedeno a libilo se obecenstvu velmi. Druhé číslo, šplhání, bylo tím nejzajímavějším číslem celého programu, neb cvičení to bylo vybráno pro nejmenší žáky. Všichni tito campriky napsali veškeré síly, aby se vyšplhali na 14 stop vysokou tyč, a i ten nejmenší z nich, který ještě sukynky nosí, statně si pomáhal, by dostal se aspoň do poloviny, což se mu též pomoci br. Štulíka podařilo. Číslo to se obecenstvu nejvíce libilo. Cvičení žáků s tyčemi bylo také dobře provedeno, ač pohyby byly velmi složité, přece byly k uspokojení všem. Aby takové cvičení bylo provedeno bezvadně, to nedá se očekávat, neboť by to vyžadovalo hezky dlouho, než by všichni jeden jako druhý stejně pohyby prováděli. Kdo někdy cvičil malé žáky, ten musí skutečně doznati, že je to věc velmi obtížná, ale br. Štulík drží přísnou kázeň mezi žáky, tak že musí vše choditi v pořádku. Zejmena malý Sokolík Zdrábek co ukazovatel libil se svými čistými, ladnými pohyby. Další číslo bylo: bradla, na kterých cvičily Plz. Sokolky, první snad to cvičení dívek na náčini na veřejném cvičení mezi námi zde v Americe. Prováděly se ovšem výkony sice jednoduché, ale pěkné a Sokolky jedna jak druhá stejně je provedly. Ku konci měla každá svůj „free piece“ — dá se ovšem mysliti, že takový, jaký nejlépe umí, a byly za to hlučnou pochvalou odměněny. Sestry ty svědomitě rozšiřují myšlenku sokolskou mezi dívkami našimi, tak že během času počet jich zajisté vzroste. Cvičení žáků na bradlech bylo též

pěkným číslem programu a výkony, ač dosti těžké, prováděny byly bezvadně. Byli to večerní záci, tedy již pokročilejší, a tu stoje, váhy a kotoule byly volnými výkony jejich. Také zajímavým byl skok do dálky a sice dvou družstev žákyň, při čemž se obecenstvo mile pobavilo; pak koza a kůň na šíř bylo pěkným cvičením a na poslednějším náčini zejména malý Pecival co cvičitel statně si počínal. Cvičitelský sbor pak ukončil program cvičením na bradlech. Zde prováděly se ovšem již samé „speciality“, není divu — vždyť to byl cvičitelský sbor, na který mají někteří naši „bratři“ stále svrchu. Ku konci vystoupil br. K. Štulík a děkoval et. obecenstvu za tak hojnou návštěvu a sliboval jmenem Plzeňského Sokola, že sbor ten vždy vychovávatí bude jemu svěřenou mládež v duchu národním, začež dostalo se mu bonfivého potlesku.

Br. Franta Pecival navštěvuje Casio Gymnasium, tělocvičný to ústav Amerikánů, již se od něho mnohému z naší soustavy přiučili, a dne 26. března odbyvalo se tam závodnické cvičení, kterého se účastnili Němci a Amerikáni. Ze závodů těch vyšel br. Pecival čestně, neb obdržel první cenu na kroužení kuželů, první cenu na koni na šíř, první cenu na bradlech, první cenu na hrazdě a jednu cenu s vyznamenáním co první a hlavní přeborník. Tedy pět krásných zlatých „medailů“ odnesl jim! Jest to pro něho zajisté lichotivé, že jim všechny ceny odnesl, a když pomyslíme, že zavedl s ním hodný počet vycvičených Němců a Amerikánů, musíme doznati, že musil skutečně naplniti všech sil, aby nad nimi zvítězil!

Bratr Pecival přišel na myšlenku, zdali by se nemohli pustiti v zápas s Amerikány a Němci čeští Sokolové. Mluvil o tom tedy s Němci a Amerikány a ti s tím úplně souhlasili, aby se změřily síly, neb Němci byli jisti, že nás snadno předčí. Ujednalo se, aby každý sbor vybral si dva nejlepší Sokoly, kteří by mezi sebou závodili. Sbor náš byl zastoupen br. Kulíčkem a Lintnerem, „Sokol Tyrš“ br. Hurtem, a „Sokol Praha“ br. Jos. Pecivalem, Gust. Patera a Tom. Nádr od Česko-Am. Sokola. Bylo tedy celkem šest českých Sokolů, 6 Němců a dva Amerikáni. Závod byl odbyván na třech hlavních nářadích a sice na bradlech, koni na šíř a na hrazdě; na každém nářadí měl každý provésti tři volné výkony. Z mezinárodního zápasu toho vyšli co vítězové naši Sokolové a sice první cenu na všech nářadích obdržel „náš Kulda“ a br. Nádr dostal třetí, druhou dostal Amerikán. Zde se nejlépe poznalo, jak Němci dovedou se chlubit. Oni vždy říkají, že je nikdo nepředčí a že jsou ti nejlepší, a zde se ukázalo, že jsou v mnohém daleko za námi. Ani kola odbočmo a přednožmo, která jsou u nich doma, žádný z nich nedělal, pouze mety únožmo cvičily. Náš „Kulda“ jim ukázal, jak se má „tuhat“ a také americké obecenstvo při každém jeho výkonu odměňovalo ho bouřlivým potleskem. Cena, kterou dostal bratr Kulíček, jest hodně velká, jako malý „vdolek“ a bude to pro něho milou upomínkou na zápasnické cvičení s Němci a Amerikány. — Kdykoliv vystoupíme někde mezi Amerikány, vždy bývá budova obecenstvem přeplněna, neb cvičení naše se jim velice líbí.

Ve schůzi čtvrtletní odbyvané dne 26. března bylo konečně rozhodnuto, aby platil každý člen \$1.00 čtvrtletně co půjčku na postavení cvičírny. Tímto způsobem bychom sehnali během dvou neb tří let dosti hezkou částku a mohli bychom si tak pomoci ku cvičírni. Ten dolar každý člen snadno zaplatí — vždyť dříve, dokud byla podpora, museli jsme platit čtvrtletně mnohdy až \$3.00 a byli jsme s tím spokojeni — tak ten dolar taky zaplatíme. Jen nyní záleží na nás, abychom svoorně pracovali, s bratrským jednáním, aby se nám náš plán vydařil, a ti bratři, kteří tak rádi tu nespornost mezi nás rozšívají, ať toho zanechají, neb jenom tím dobrou vůle se mezi námi zachová. Všude a vždy najde se několik „rýpalů“, když ne-

jde něco po jejich chuti, a ti pak zničí to, co dobré bylo, a tak odnímají jiným chut k práci tak vznešené, jako jest práce pro sbor sokolský. Co se namluvilo a napsalo již o té bratrské lásce, ale vždy se vyskytne některý, který pod rouškou bratrství skrývá pokrytectví a nečisté úmysly, do očí se nám staví tím nejlepším bratrem, ale otočí-li se — již na nás zákeřnický se vrhá. Toť to bratrství mnohých.

Ve cvičirně to chodí dosud dobře, ale jak to dále bude chodit, to nevím. Tolik ale zde musím říci, že všem nelze se stejně zachovat! — Ctižádost mnohých nezná mezí. Ostatně o tomto posledním se někdy zmíním širě. — Na zdar!

Jos. L. Voborský.

Rádné schůze výkonného výboru.

New York, 26. března 1888.

Schůzi zahájil starosta, br. Al. Wokal. Nepřítomen br. Karásek, jenž se telegraficky omlouvá, že jest těžce nemocen. — Protokol ze schůze minulé po přečtení přijat. Na to čten dopis bratra Hurta od Plzeňského Sokola v Chicagu, jenž žádá, by mu byla vyslána veškerá vyznamenání na jeho diplom z posledního závodnického cvičení v New Yorku. Žádosti jeho bylo vyhověno. — Plzeňský Sokol oznamuje připojení se Těl. Jed. S. Praha ku sboru. — T. J. S. Budivoj z Detroit, Mich., zasílá čtvrtletní zprávu a za ni povinný poplatek. — T. J. S. Blesk z Baltimore žádá, by „S. A.“ byl zasílán na každého člena zvlášť; výlohy s tím spojené jsou velmi kruté. — Dopis T. J. S. z Omahy, Neb., byl odkázán stížnému výboru. Výbor ten byl zvolen z br. Hlaváčka, Wocela a Kadlece. — Dále bylo usnešeno, by při příštích závodech okrskových bylo šest soudců, anto většina br. jednot s tím souhlasí. Dále pak má každá br. jednota zaslat jména dvou navržených pro soudece a jednota St. Louiská má zaslat čtyry. — Dále usnešeno, by se odbyvala mimořádná schůze a sice čtvrté pondělí v měsíci dubnu 1888.

Na to schůze skončena.

Jos. Kadlec, taj.

Příjem.

Ed. Brož předplatné na „S. A.“ r. 9. a 10.	\$2.00
Jos. Šimandl předpl. na „S. A.“ r. 10.	1.00
Sokol Videňský předpl. na „S. A.“ r. 10.	1.11
Sokol z Holešovic předpl. na „S. A.“ r. 10.	1.11
V. Tichý předpl. na „S. A.“ r. 10.	1.09
Sokol ve Vys. Mýtě př. na „S. A.“ r. 10.	1.08
T. J. Sokol Budivoj v Detroit 1. zpráva.	8.73
Čes.-Amer. Sokol v Braidwood, 1. zpráva.	6.13
Sok. Jed. Blesk v Baltimore 1. zpráva.	44.50
Úhrnem	\$ 66.75

Vydání.

Expedice „Sok. Am.“ č. 3. r. X.	2.10
1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 3. r. X.	25.00
Pořadatel „Sok. Am.“ služné za 1. čtvrtletí 1888.	25.00
Služné jednateli za 1. čtvrtletí 1888.	18.75

Za 4000 listin čtyř druhů pro Nár. Jed. Sok.	\$19.00
a za výkony k okrskovým závodům	\$4.75
Jednateli za poštovní vydání a express do Almiry, Ill.	1.40
Za drát a háčky k obrazům výk. výboru	— .74

Úhrnem \$ 96.74

Hotovost pokladni z min. schůze \$1072.25

Příjem 66.75

Úhrnem \$1139.00

Vydání 96.74

Zbývá v rukou pokladníka \$1042.26

M. Hlaváček, jednatel.

Cvičení závodnické

západního okrsku odbývat se bude v neděli, dne 17. června v St. Louis, Mo. K okrsku západnímu náleží jednoty:

- Plzeňský Sokol v Chicagu,
- Česko-Americký Sokol v Chicagu,
- Tělocvičná Jednota Čechie v Chicagu,
- Těl. Jed. Sokol Čermák v St. Louis,
- Věrní Bratři Sokol v Milwaukee,
- Těl. Jed. Sok. Tomáš Černý v Omaze,
- Těl. Jed. Sok. Tyrš v Cedar Rapids,
- Česko-Americký Sokol v Braidwood.

Upozorňuji na články stanov Nár. Jed. Sok., dle něhož každá jednota jest povinna účastnit se závodů nejméně jedním členem. — Závody trvají mají pouze jeden den. — Na zdar!

M. Hlaváček, jednatel.

Jednae sjezd

Národní Jednoty Sokolské zahájen bude 10. září 1888 v Cedar Rapids, Ia. Žádám všechny ct. jednoty sokolské, by ku sjezdu tomu náležitě se připravovaly a návrhy na změny stanov v čas výk. výboru zaslaly. — Na zdar!

M. Hlaváček, jednatel.

Listárna redakce.

„Jeden člen“ v Chicagu. Dříve, než „zasláno“ uveřejníme, musíme znát jméno pisatele.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokol“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera č. 3. r. XIV. s následujícím obsahem: Dějinami tělocviku provází J. E. Sch. (Pokračování.) — Feuilleton; V šermířské škole. (Pokr.) — „Sokolská“ Al. Škampy. — Divčí tělocvik. Podává Klem. Hanušová. — O tělocviku na školách středních. — Cvičební večery na koni na šíř. (Pokračování.) — Literatura. — O župním zřízení na Moravě. Napsal br. F. J. K. — Z Ameriky. — Zprávy župní. — Zprávy spolkové. — Zprávy různé. — Všem bratřím doporučujeme vřele časopis tento, z něhož hojně i důkladně poučení čerpati mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životu našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Przewodnik gimnastyczny „Sokol“ organ towarzystw gimnastycznych. Vychází v polovici každého měsíce ve Lvově. Předplatné s poštovní zásilkou na rok pro Ameriku 5 franků. Administrace: Ulica Czarneckiego L. 2.

Ottův slovník naučný, monumentální dílo ilustrované, jež vyrovná se každé encyklopedii cizího národa, počal vycházeti v Praze nákladem J. Ottů. Tím odstraněn nedostatek v českém národním díle již pocitovaný, neboť Naučný slovník Riegrův, jenž ukončen as před 16 lety, nemůže již vyhověti v tom ohledu. Člověk, který více čte a o rozličném poučení se chce, musel obracet se k dílům cizojazyčným, v Čechách ovšem nejvíce k dílům německým. A ta opět postrádala mnohých údajů, jež pro Čecha jsou důležité a kterých v Ottovu slovníku se zvláštní péčí uvedeny budou. Přes 500 českých badatelů a učenců pracuje na díle tom. Slovník v každém ohledu bude dokonalý a tu nelze jinak než vřele jej doporučiti. Vycházeti bude v sešitech v krátkých lhůtách; cena sešitu poměrně velmi jest nízká, obnáší 36 kr. Adresa: J. Otto, nakladatel a knihkupec v Praze, Bohemia, Europe.

„Nová Doba“, týdeník politický a hospodářský, vychází redakci F. K. Ringsmutha (Jar. Fvětenského) ve Schuyler, Neb. Předplatné \$2.00, do Evropy \$2.80 ročně. Adresa: „Nová Doba“, Schuyler, Neb.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek, s přílohou „Modní Svět“. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovanckých Podporujících Spolků) vychází každý čtvrtek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 26 S. Water st., Cleveland, O.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Času“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Geringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou románovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech předplácí se \$4.00, bez přílohy a premií \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

Do St. Louis, Mo.

Sokolové! Pořadové cvičení odbývá se každé 2. a 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer. Sokolové bez rozdílu stáří jsou povinni každé z těchto cvičení navštívit. Cvičení pro činné členy jest na díle každou středu a pátek v 8 hodin večer v naší tělocvičně. Na zdar!

Václ. K. Tříška, náčelník.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halq, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Wocel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlík, Jos. Strnad a Fr. Lier. Veškeré zásilky tétož výboru se týkající nadešly buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel J. Černý, 405 E. 70th St.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. T. Vonásek, 227—229 W. 20. st.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; tajemník Voj. Janeček, 79 W. 15th st.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TEL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. V. K. Tříška, 1847 So. 11th t.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Fr. Liška, 162 Watson St.

TEL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; tajemník Em. Beránek, 566 Noble St.

VĚRNÍ BRATŘÍ SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; taj. J. Krechler, 1318 S. 13. st.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Braidwood, Ill.; jedn. Jos. Šleder L. B. 134.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

JED. TYRŠ CEDAR RAPIDS SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžiš, 190 12th Av.

T. J. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; A. Wokal, 1 Skillman Av., cor. Hunter Av.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.

T. J. S. ŽIŽKOV, Almiry, Ill.; jednatel J. Sedláček, Simons P. O., Cook Co., Ill.